இளங்கலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்

பதிப்பாசிரியர்: முனைவர் த.கீதாஞ்சலி

எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி

◆ அகத்தியம் ◆ தொல்காப்பியம் ◆ இறையனார்
களவியல்/இறையனார் அகப்பொருள் ◆ புற[illegible]
வெண்பாமாலை ◆ அ[illegible] ◆ [illegible]கை
[illegible] யாப்பு ◆ [illegible]காரிகை ◆ [illegible]
[illegible]
புறப்பொருள் வெண்பா[illegible] ◆ இ[illegible]
யாப்பருங்கலம் ◆ [illegible]கலக் காரிகை ◆ அமுதசாகரம்
◆ [illegible]சொழிய[illegible] ◆ [illegible]விளக்கம்
◆ [illegible] ◆ [illegible]பாட்டியல்
தண்டியலங்காரம் ◆ அகப்பொருள் விளக்கம் ◆ நன்னூல்
◆ [illegible]அகப்பொருள் ◆ களவியற் காரிகை ◆ பன்னிரு
பாட்டியல் ◆ நவநீதப் பாட்டியல் ◆ [illegible]
சிதம்பரப் பாட்டியல் ◆ மாறனலங்காரம் ◆ மாறன்
அகப்பொருள் ◆ மாறன்பாவினம் ◆ பிரபந்த மரபியல்
திருப்பாச் செய்யுட்கோவை ◆ பிரயோக விவேகம்
இலக்கண விளக்கம் ◆ இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி ◆
இலக்கண கொத்து ◆ தொன்னூல் விளக்கம் ◆ பிரபந்த
தீபிகை ◆ பிரபந்த [illegible] ◆ பிரபந்தத் திரட்டு ◆ இரத்தினச்
சுருக்கம் ◆ உவமான[illegible] ◆ முத்து வீரியம்
சாமிநாதம் ◆ சந்திரா[illegible]கம் ◆ குவலயானந்தம்
(மாணிக்கவாசகர்) ◆ [illegible] (அப்பைய தீட்சிதர்)
◆ அறுவகை [illegible] இலக்கணம்
[illegible]
[illegible] ◆ இலக்கண
[illegible] பாவியல் ◆ வச்சணந்திமாலை

ISBN 938700960-2
9 789387 009608

இளங்கலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்

(தேசியக் கருத்தரங்க ஆய்வுக்கோவை)

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் த. கீதாஞ்சலி

உரிமை

ஆசிரியருக்கே

முதற்பதிப்பு

மார்ச், 2020

வெளியீடு

தமிழ்த்துறை, என்.ஜி.எம். கல்லூரி, பொள்ளாச்சி

வடிவமைப்பு, அச்சு

பாலகீதா மீடியா, பொள்ளாச்சி, 99761 44451

பக்கங்கள் : xx + 280 = 300

விலை: **ரூ. 300/-**

ISBN : 978-93-87009-60-8

பொருளடக்கம்

1. ஐந்தாம் வேற்றுமை - தற்கால மாற்றங்களும் கற்பித்தல் சிக்கல்களும் 1
முனைவர் மா. ஆசியாதாரா

2. மொழிப்பயிற்சி கற்றல் கற்பித்தல் 8
முனைவர் சு. அந்தோணி செல்வகுமார்

3. தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலில் உள்ள சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் 14
அ. திலிப் ஏங்கல்ஸ்

4. தொடர்கள் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் 21
முனைவர் க. தனலட்சுமி

5. அடிப்படை இலக்கணம் பயிற்றுவித்தல் 28
முனைவர் ச. ஈஸ்வரன்

6. இளங்கலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும், தீர்வுகளும் 36
ச. கோகிலாசெல்வி

7. தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தல் நுட்பங்கள் 44
ப. ஜார்ஜ்

8. தொல்காப்பியத்திற்கு முன் அளபெடையின் வளர்ச்சி 53
ப. கலைகேசவன்

9. தமிழ் எழுத்துக்களைக் கற்றலும் கற்பித்தலும் 61
கா. கணநாதன்

10. இலக்கணம் கற்பித்தல் 67
ப. கார்த்திக்

11. இலக்கணக் கல்வி மேன்மைக்குப் பொருண்மையியலின் துணைமை 73
முர். ப. கொழந்தசாமி

12. வேற்றுமை - கற்பித்தலிலுள்ள சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் 80
முனைவர் சு. லோகிதா

13. ஒப்பீட்டு நோக்கில் உளவியலோடு இணைத்து நன்னூல் கற்பித்தல் 87
முனைவர் ம. சரவணகுமார்

14. நிறுத்தக் குறிகள் 93
முனைவர் ஆ. மகாலட்சுமி

15. இளங்கலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் 99
முனைவர் வெ. நிர்மலா

16. தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் 107
அ.நித்யா

17. தமிழ் இலக்கணத்தில் எழுத்தும் சொல்லும் 113
வெ. முருகேஸ்வரி

18. மூவிடப்பெயர்களும் நிறுத்தற்குறிகளும் 119
முனைவர் பே.மகேஸ்வரி

19. இளங்கலை மாணவர்களுக்குத் தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் தீர்வுகளும் 126
முனைவர் இராஜலட்சுமி

20. இளங்கலை மாணவர்களுக்கு இலக்கணம் கற்பிப்பதில் உள்ள சிக்கல்களும் தீர்வும் 133
அ. இராஜன் ஜான்

31. எண்வகை மெய்ப்பாடுகள் 218
அ. மகபூப

32. தமிழ் இலக்கண கருத்தொற்றுமைகளும் கற்பித்தலும் 228
முனைவர் பா. அருள்ஜோதி

33. தமிழ் இலக்கணம் கற்றலில் ஏற்படும் 241
சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
முனைவர் ந. ஜெயசுதா

34. மயங்கொலிச் சொற்களில் ஏற்படும் 250
சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
முனைவர் இரா. விஷ்ணுப்பிரியா

35. தமிழலக்கண வரலாற்றில் வினா வெழுத்துக்கள் 257
முனைவர் ந. பிரகாஷ்

36. வினைத்தொகை கற்றல் கற்பித்தலில் 263
சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
முனைவர் த. பரமேசுவரி

37. தமிழ் இலக்கணம் கற்பித்தலில் ஏற்படும் 275
சிக்கல்களும் தீர்வுகளும்
வெ. பாரதி

18. மூவிடப்பெயர்களும் நிறுத்தற்குறிகளும்

முனைவர் பே.மகேஸ்வரி,
இணைப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை, என்.ஜி.எம். கல்லூரி,
பொள்ளாச்சி.

முன்னுரை

மனித முன்னேற்றத்தின் அடிப்படை மொழி. இது பேச்சும் எழுத்தும் பொருளுணர்த்து திறனும், மனிதத்தொடர்பும் கருத்தின்பமும் வாழ்க்கைச் சாரமும் அறிந்து கொள்ள பயன்பட்டது. நம் இன்றைய பண்பாட்டு நாகரிகம், செழித்த வாழ்வு முறைமைகள், முன்னேற்றங்கள் அனைத்திற்கும் மொழியின் தோற்றமே வித்து. அதனால் தான் தொன்மையான காலத்திலேயே மொழியின் அருமையை நம் முன்னோர் அறிந்திருந்தனர். மனித உயிர்த் தொடர் கண் அயராது வாழ்வதற்கு மொழியே ஆற்றல் வாய்ந்த கருவி என்று கண்டு முதற்கண் மொழியின் எல்லாக் கூறுகளையும் பழுதறத் தொகுத்து அதன் பயன்பாட்டு வழங்கு முறைகளை எழுதி வைத்தனர். இவற்றைத்தான் இலக்கணம் என்கிறோம்.

ஒரு மொழி தனக்குரிய இலக்கண காலத்தை அடைந்து விட்டது எனில் அது முழுமையாக வளர்ச்சியுற்றது எனலாம். அந்த மொழியைப் பிழையின்றி எழுதவும் பேசவும் பயன்படுத்தவும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் அதில் பேசும் போதும் எழுதும் போதும் யாரைக் குறித்து அமைகிறது என்பதை மூவிடப் பெயர்கள் வாயிலாகவும் எந்தெந்த இடங்களில் நிறுத்தற் குறிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

மூவிடப் பெயர்கள்:

ஒரு சொல் தோன்றுமிடம், கேட்குமிடம், தொலைவிலுள்ள இடம் ஆகியவற்றையே “இடம்”- என்று இலக்கணத்தில் வகுக்கிறார்கள். இதை மூன்றாய்

பிரித்திருக்கிறார்கள். தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்பவை அம்மூன்று வகைமைகள்.

"தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூவிடனே" நன்- 266.

சான்று:

"நான் பாடுகிறேன்"

இதில் நான் என்பது என்னைச் சொல்கிறது.

"பாடுகிறேன்"

என்பது நான் செய்யும் வினையைச் சொல்கிறது.

எல்லாப் பெயர்ச்சொற்களும் எல்லா வினைச்சொற்களும் மேற்சொன்ன இடத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்துவனவாகவே இருக்கும். இதில் நான் என்பது சொல்லுகிற என்னையும், பாடுகிறேன் என்பது சொல்கிறவனே செய்கின்ற வினையைக் குறிக்கிறது. இவ்வாறு சொல்கின்றவரையே குறிக்கும் பெயர்ச்சொற்களும் வினைச்சொற்களும் இடத்தால் "தன்மை" எனப்படும்.

சான்று:

"நான் பேசுவதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்"- என்று நான் சொல்கிறேன். பேசுகின்ற நான் என்னைப் பற்றிச் சொன்னதோடு மட்டுமின்றி பேச்சைக் கேட்கின்ற எதிரிலுள்ளோர் பற்றியும் முன்னிலையில் உள்ளோர் பற்றியும் கூறுகிறேன்.முன்னால் இடம் பெற்றிருப்பவரைப் பற்றிய பெயற்ச்சொற்களும் வினைச் சொற்களும் "முன்னிலை"- இடம் ஆகும். கேட்குமிடத்தில் எதிரில் முன்னிற்போரைப் பற்றிய இடம்.

சான்று:

"அவன் உழுகிறான்". "அவர்கள் நடிக்கின்றார்கள்".

இதில் பேசுவோனாகிய நான் தன்மையில் இல்லை. கேட்போனாகிய நீங்கள் முன்னிலையிலும் இல்லை. தன்மை முன்னிலை தவிர்த்து எங்கோ தொலைவில் இருக்கின்ற அவனைப் பற்றியும், அவர்களைப் பற்றியும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம்

பேசுவோன் கேட்போன் தவிர்த்து பேசப்படுவோன் இடம் பெறுகிறான். பேசப்படுபவை இடம் பெறுகின்றன. இவ்வாறு தன்னைப் பற்றியோ முன்புள்ளவரைப் பற்றியோ அல்லாது தொலைவில் உள்ளவற்றைப் பற்றிய பெயரும் வினையும் "படர்க்கை" இடம் எனப்படும்.

மூவிடப் பெயர்களுக்கும் பொதுவான பெயரும் இருக்கிறது. எல்லாம் என்பது மூவிடத்திற்கும் பொதுவான பெயராகும். ஒரு பெயர்ச்சொல்லையோ வினைச் சொல்லையோ சொன்னவுடனே அது திணையால் உயர்திணையா, அஃறிணையா, பால் பகுப்பால் ஆண்பாலா, பெண்பாலா, பலர்பாலா, ஒன்றன்பாலா, பலவின்பாலா, எண்ணால் ஒருமையா, பன்மையா, இடத்தால் தன்மையா, முன்னிலையா, படர்க்கையா என்பவற்றைக் கண்டறிதல் வேண்டும். அவ்வாறு கண்டுபிடிப்பதற்கு வேண்டிய திணை, பால், எண், இடம் ஆகியன குறித்த முழுமையான அறிவு வேண்டும்.

சான்று:

"நான் வருகிறேன்"- இதில் "நான்" என்பது என்ன? "வருகிறேன்" என்பது என்ன? இச்சொற்களின் இலக்கணப் பகுப்புகள் திணை, பால், எண், இடத்தால் என்னென்ன?

"நான்" என்பது ----- பெயர்சொல்

"நான்" என்பது ----- மக்கட்பெயர் என்பதால் - உயர்திணை

"நான்" என்பது ------எழுதும் நான் என்பதால் ஆண்பால்

"நான்" என்பது ------ஒருவரைக் குறிப்பதால்-ஒருமை

"நான்" என்பது ------தன்னைச் சுட்டுவதால் தன்மை இடம்

"வருகிறேன்"என்பது ----- வினைச்சொல்

முற்றுவினை அல்லது வினைமுற்று ஆகும்.

வருகிறேன்- உயர்திணை, ஆண்பால், ஒருமை, தன்மை.

எனவே வருகிறேன் என்பது உயர்திணைத் தன்மை ஒருமை ஆண்பால் வினைமுற்று. திணையைப் பெரும்பாலும் பெயரோடு மட்டுமே இனங்காணமுடியும்.

நிறுத்தற்குறிகள்

அச்சுத் தொழில்நுட்பம் தோன்றும் வரையில் நிறுத்தற்குறிகள் எனப்படுபவை தமிழ்ச்செய்யுள்களிலோ உரைநடை எழுத்துக்களிலோ பயன்பாட்டிற்கு வரவில்லை. ஆங்கில உரைநடைத் தாக்கத்தால் தமிழுக்கும் வந்து சேர்ந்தவைதான் நிறுத்தற்குறிகள். தமிழ்ச்செய்யுள்களில் ஒரு சொல்லோ அல்லது சொல் அல்லாத அசைநிலையோ நிறுத்தற்குறிபோல செயல்படாது.

> "நிறையுடையேன் என்பேன் மன் யானோ என் காமம்
>
> மறையிறந்து மன்று படும்."

இந்தக்குறளில் உள்ள "மன்" என்பது ஒரு வியப்புக்குறியைப் போலசெயல்படும் அசைநிலைதான்.

> "அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
>
> மாதர்கொல் மாலும் என்நெஞ்சு."

என்ற குறளில் பயிலும் 'கொல்' என்ற சொல்லும் ஒரு வியப்புக்குறி போன்றதே.

ஒவ்வொரு வினா எழுத்தும் ஒரு நிறுத்தற்குறியாய்ச் செயல்படவல்லது. உம்மைத் தொகையில் வரும் "உம்" என்ற விகுதி காற்புள்ளி போல் செயல்படும் ஆற்றல் உடையது. பயனிலையில் முடியுமாறு நிரல்பட எழுதப்படும் ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின் ஈறாகத்தோன்றும் வினைமுற்றுக்கள் தம்மளவில் ஒரு முற்றுப்புள்ளியைக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் தனித்த இயற்கையாய் சொற்களுக்குள்ளேயே நிறுத்தற்குறிகள் பயிலுமாறு அமைந்தது தாம் மொழி. ஒவ்வொரு செய்யுள்வகைக்கும், அதன் யாப்பு வகைக்கும் ஈற்றுச்சீர் எனப்படும் கடைசிச்சொல் இவ்வாறுதான் இருக்கவேண்டும் என்று யாப்பிலக்கணம் வகுத்திருக்கிறது.

வெண்பாவின் ஈற்றுச்சீர் நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாட்டில் அமையும். அவ்வாறு அமைந்த பின் வெண்பா முற்றுப்பெற்று விடுகிறது. இத்தகைய யாப்பு வசதியுள்ள மொழியில் செய்யுள் முடிந்துவிட்டது என்பதை உணர்த்த முற்றுப்புள்ளி இட்டுத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

ஆசிரியப்பாவின் ஈற்றுச் சீர் ஏகாரத்தில் முடிய வேண்டும் என்று விதியிருக்கிறது. **"கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி"** என்ற பாடலின் ஈற்றடி **"நறியவும் உளவோ நீயறியும் பூவே"** என்று முடிகிறது. இங்கே "பூவே" என்று ஏகாரத்தில் முடிந்தும் முற்றுப்புள்ளி இடுவதற்கு புதியன புகுதல் காரணமாக அமைகிறது.

காற்புள்ளி (,)

ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின் இடையில் சிறு நிறுத்தம் தேவைப்படும் இடத்தில் இதை இடவேண்டும்.

சான்று:

"நீயாகச்சென்று, என்ன வேண்டுமோ, அதை வாங்கி வா"---

பெயர்சொற்களின் வரிசையைக் கூறுமிடத்தில் இடலாம்.

பாரதி, இளங்கோ, கம்பனைப் படியுங்கள். கூட்டு வாக்கியங்களில் அதன் ஒரு பகுதியைத் தடுத்துக்காட்ட காற்புள்ளி இடலாம்.

அரைப்புள்ளி (;)

காற்புள்ளியின் நேர் மேல் ஒரு புள்ளியை இட்டால் அது அரைப்புள்ளி(;).

கலவை வாக்கியங்களில் ஒன்றை ஒன்றைப் பிரித்துக் காட்டப் பயன்படும். "அவர்கள் வந்தார்கள்; வென்றார்கள்; சென்றார்கள்" இந்த எடுத்துக்காட்டின் படி அவர்கள் என்னும் எழுவாய் பொது. வினைமுற்று ஒவ்வொன்றும் அதே எழுவாய்க்குத் தோன்றியது. வாக்கியம் முடியவில்லை எனினும் நிறுத்தம் உண்டு என்பதை உணர்த்த அரைப்புள்ளி இடப்பட்டது.

முக்காற்புள்ளி (:)

இரண்டு புள்ளிகளை ஒன்றின் மேல் ஒன்று அடுக்கி வைப்பது முக்காற்புள்ளி(:). ஒரு சொற்கோவையின் இருபகுதிகளைப் பிரித்துக் காட்ட இது பயன்படுத்தப்படும்.

சான்று:

கபிலர் பரணர்

"வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட....." இவ்வாறு கட்டளைச் சொல் தோன்றிய வாக்கியப் பிரிவுகளைத் தனித்துக் காட்ட முக்காற்புள்ளி இடவேண்டும்.

வினாக்குறி

ஒவ்வொரு வினா வாக்கியத்தின் இறுதியிலும் முற்றுப் புள்ளிக்கு மாற்றாக இதனை இடவேண்டும்.

சான்று:

"எங்கே அவள்? யாரென்று தெரிகிறதா? நீயா நானா?"

வியப்புக்குறி

முற்றுப்புள்ளி மேல், மேல்கீழ்ச் சிறு கோடுடையது வியப்புக்குறி ஒரு வாக்கியத்தின் முடிவில் முற்றுப்புள்ளிக்கு மாற்றாக இடப்படுவது. எழுதப்படும் வாக்கியம் ஏதேனும் ஓர் உணர்ச்சிக்குக் குறிப்போடு இருப்பின், அது இன்பமோ, துன்பமோ, வியப்போ, தவிப்போ, வியப்புக்குறி இட வேண்டும். வினாக் குறியைப் போலவே ஒரு வாக்கியத்தில் முற்றுப்புள்ளிக்கு மாற்றாக வியப்புக்குறி தோன்றும்.

சான்று

தாஜ்மகால் என்னே ஓர் அழகு!

ஐயையோ! கொடிய துயரமாயிற்றே அது!

மேற்கோள் குறி

சொல் தொடங்கும் போது அதன் முதலெழுத்துக்கு மேலாக இரட்டைக் காற்புள்ளியால் தொடங்கி கடைசிச் சொல்

முடிவில் இரட்டைக் காற்புள்ளி போல் இடப்படுவது. இரட்டைக் குறிகளால் இரண்டு முறை பயன்படுத்துவது மேற்கோள் குறி. ஒரு வாக்கியத்தில் வாய்ச்சொல்லால் ஆன பகுதி இடம் பெறுவதைக் குறிக்க மேற்கோள்கள் மிகுதியாய் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வாக்கியத்தில் இடம்பெறும் அருஞ்சொற்கள் மற்றும் அருஞ்தொடர்களைத் தனித்துக் காட்டவும் மேற்கோள் குறிகள் இடப்படுகின்றன.

சான்று:

"உன் பெயர் என்ன ?" - என்று கேட்டான்.

"திருவள்ளுவர் "இல்வாழ்க்கை" அதிகாரத்தில்.

"அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது"

என்று விளக்குகிறார்.

முடிவுரை

இவ்வாறாக இலக்கணத்தில் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய இடங்கள் எவ்வாறு அமையும் என்பதையும், எந்தெந்த இடங்களில் நிறுத்தற் குறிகளைக் குறிக்க வேண்டும் என்பதையும் இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.